

20. Пенсионери, преводачи...

Сред множеството преводачи от списъците на агенциите има и такива, които са получили право на заслужена почивка след тридесет-четиридесет години усърден труд. Това са предимно пенсионирани учители, но има и доста с други професии. Пенсионираните преводачи са изключителна рядкост (ако изобщо някой се е пенсионирал като преводач).

Пенсионерите, които „владееят“ някой чужд език, по правило имат не много високи пенсии (да не кажем: мизерни), разходите им (предимно за лекарства) са доста високи, а често нямат друг източник на доходи (наем, рента, деца в чужбина и т. н.), освен пенсиите. Ако не са превеждали постоянно или за своята фирма, или за някоя агенция, тези пенсионери все пак би трябвало да имат понятие от превод. Като служители в някоя държавна или частна фирма или като учители или чиновници в някоя институция или учреждение, те неведнъж е трябвало да оказват помощ при превод на различни материали за служебни нужди. Обикновено прекият им началник ги е извиквал в кабинета си и най-учтиво ги е приканвал да преведат десет-двадесет страници или повече от езика, който „владееят“.

Преводите, които някога са правели сегашните пенсионери, били писани най-често на ръка и след това преписвани на машина от

секретарката на фирмата или учреждениято. По-късно преписването ставало на компютър. Понякога самите „преводачи“ написвали на машина или компютър превода си, но тези случаи са много редки в сравнение с купчините преводи, които се правели във фирми и учреждения от непрофесионални преводачи.

Част от сегашните пенсионери-преводачи може би вече имат у дома настолни компютри, лаптопи или таблети, че дори и принтери. Разбира се, някои от тях се справят трудно с високите технологии и не схващат логиката на работа на операционните системи и потребителските приложения. Това е сериозна пречка пред масовото използване на компютри от пенсионерите-преводачи.

Разбира се, много от тези пенсионери отдавна са свикнали да работят с клавиатура. Както споменах, някои от тях са превеждали за свои фирми или за агенции за преводи, което предполага, че могат да използват компютър за въвеждане на превода. Останалата, може би по-голяма част от пенсионерите-преводачи обаче не може да намира буквите на клавиатурата, а камо ли да влезе в текстообработващата програма, за да напише текст дори от няколко реда. По-сложни операции при подготовка на текст, като специфично форматиране, обработка на графики и снимки, използване на сложни таблици или текст в няколко колони представляват трудност и за пенсионерите, които могат до известна степен да се

справят с текстообработка. Към всичко това се добавя и все по-голямата нужда от използване на неизчерпаемите ресурси в Интернет. Работата с търсачките не е сложна, но за пенсионерите-преводачи може да се окаже непреодолима пречка. Те трябва да подхождат по съвсем различен начин от простото търсене в хартиен речник.

Казано на съвременен шаблонен език, пенсионерите-преводачи са изправени пред голямото предизвикателство на модерните технологии. Понякога на помощ се притичват децата им, а най-вече – техните внуци, които са се родили и израснали с компютрите и които по подразбиране „владееят“ някой чужд език. Тук се получава една своеобразна симбиоза между преводачи-осмокласници и пенсионери-преводачи. Баби или дядовци и внуци предлагат един неизчерпаем източник на „работна ръка“ за много агенции за преводи.

Нещо много положително от гледна точка на агенциите за преводи е гарантираната наличност на пенсионерите-преводачи. Те винаги са на разположение, защото не ходят на работа, най-много да прескочат до супера или да се поразходят в парка. Е, някои трябва да гледат малки внуци, тъй като родителите им са постоянно ангажирани, а яслите или детските градини понякога не работят. Въпреки това, пенсионерите-преводачи са далеч по-достъпни от останалите преводачи от списъците на агенциите.

Към предимствата, които имат пенсионерите-преводачи, може да се добави и ниската им цена. Те са на върха на класацията за конкурентоспособност, що се отнася до хонорара, който получават от агенциите. Може да се окаже дори, че осмокласниците са по-претенциозни към заплащането, понеже те са от по-новото поколение, което има нужда от много неща, които са напълно ненужни за пенсионерите. Тези неща са, например, модерни лаптопи и таблети, смартфони и различни аксесоари, модерни дрешки и дрънкулки и т. н. Тук, за съжаление, може да се добави и „тревата“, към която някои деца вече са се прирастали, или нещо по-безвредно – цигарите. Та тези „режийни“ на преводачите-осмокласници ги изтикват от върха на класацията за най-предпочитани от агенциите преводачи.

Разбира се, пенсионерите-преводачи имат и един природно обусловен недостатък, който сериозно може да спъне използването им от агенции за преводи. Това е неизбежното остаряване и все по-напредващата деменция. Едва ли някоя агенция ще бъде доволна, ако преводачът ѝ редовно забравя да направи или да изпрати превода, който му е „възложила“.

Обаче и тази естествена пречка може лесно да се преодолее – агенциите имат дълги списъци с преводачи, доста от които са именно пенсионери-преводачи. Така че бързо-бързо един пенсионер-преводач, страдащ от деменция, може да бъде заменен от някой „по-

свеж“ пенсионер-преводач от непресъхващия списък с преводачи. И така – до края на света...